

DE

NUMMER 183
April 2004

NAR

maandelijks op 4000 ex.

GRATIS
DANKJAU DONATIES
REK. 068 2050689 '39
STEUN DE NAR!
ZIE PG. 12

De anarchistische bond
...even voorstellen...

P. 4

Memoires van een stadsguerrillera
Ann Hansen
over Direct Action

P. 8-9

De Nar roept op

om op 1 Mei aan te sluiten bij de

Reclaim the Streets in Hasselt!

voor meer info en andere 1 Mei feestelijkheden
zie Anargenda (p12) !

Roma in Centraal-Europa; of de strijd om het bestaansrecht

De opstand om den brode

De geschiedenis van de Roma –zigeuners in de volksmond is doorspekt met vervolgingen en ellende. Ze vormen het letterlijke spiegelbeeld van de Europese staatsburger en die weerspiegeling doet pijn aan de ogen. Dit artikel wil getuigen van de grenzeloze discriminatie, waarmee de Romagemeenschap dagelijks geconfronteerd wordt in Centraal Europa en die de voedingsbodem vormt voor de recente rellen en plunderingen.

Discriminatie op de arbeidsmarkt

De opstand vindt haar eerste grond in de vergaande discriminatie van Roma op de arbeidsmarkt. Het meest recente rapport (2003) over de tewerkstellingsgraad van Slovaakse Roma wees uit dat niet minder dan 87,5% van deze bevolkingsgroep het zonder werk moet stellen. De werkloosheidsgraad van de Slovaakse bevolking in zijn geheel staat daarmee in schril contrast: 14,2%. De discriminatie van Roma op de arbeidsmarkt is met andere woorden quasi totaal. Het tegenargument als zouden de Roma werkonwillig zijn (so what?), wordt in het licht van deze cijfers klinkklare nonsens. Publieke tewerkstellingskantoren willigen bovendien zonder uitzondering de eis van werkgevers in geen Roma aan te nemen. Niettemin blijven de Slovaakse en andere Centraal-Europese overheden het argument van de werkonwilligheid aandragen om het ronduit racistische beleid te vergoelijken.

De maatregelen die men neemt ten aanzien van minderheden beperken zich tot voorzichtige stappen, die men met veel poeha verkoopt aan de Europese beleidsvoerdersters. In de praktijk neemt de discriminatie, ook van overheidswege, hand over hand toe. Nu de toetreding tot de Europese gemeenschap lonkt, worden de voorwaarden tot die toetreding systematisch ingeperkt tot het economische domein. Met het wegvallen van het vermanende Europese vingertje wat het minderhedenbeleid betreft, neemt de segregatiepolitiek (politiek van uitsluiting en gettovorming) van de Centraal-Europese overheden angstwekkende vormen aan.

Discriminatie in het onderwijs

Meerdere mensenrechtenrapporten wijzen eveneens op het uitzonderlijk grote aantal kinderen van Roma die doorverwezen worden naar scholen voor mentaal gehandicapte kinderen. In het merendeel van deze scholen maken de Roma meer dan 50% van de schoolpopulatie

Dinsdag 24 februari, 2004... De Slovaakse overheid trekt de grootste mobilisatie van ordehandhavers en grondtroepen op gang sinds 1989. Om en bij 1600 agenten en 650 militairen worden opgeroepen om de om zich heen grijpende opstanden van Roma de kop in te drukken. De krantenkoppen vlammen "Dit is oorlog!" De Slovaakse Romagemeenschap heeft zich opgericht tegen de aanhoudende verneringen en het diepgewortelde racisme; het vuur van de opstand neemt revolutionaire proporties aan...

tot zelfs de héle schoolgemeenschap uit. Roma in het gewone onderwijs zijn zeldzame (meer welgestelde) uitzonderingen.

Sterilisatie van Romavrouwen

Tot en met 1990 was de sterilisatie van Romavrouwen een geïnstitutionaliseerde activiteit van de Tsjecho-Slovaakse overheid. D t om de "hoge, ongezonde" geboortegraad van deze bevolkingsgroep tegen te gaan. Vandaag vinden deze praktijken echter nog steeds plaats. Ze worden aangewakkerd door het toonaangevende rechtse discours: "Ze zullen ons tegen 2050 overrompelen in aantal". Toen in 1999 bleek dat alle Romavrouwen die in Finland asiel aanvroegen gynaecologisch verdachte symptomen bleken te vertonen, trokken een aantal verplegersters aan de alarmbel. De vrouwen werden

echter gedeporteerd vooraleer ze aan verder onderzoek onderworpen konden worden. In één geval werd een vrouw tot vijfmaal toe onderworpen aan een abortus omdat haar kind niet levensvatbaar zou zijn. Toen ze een andere dokter(es) raadpleegde, bleek er helemaal niets aan de hand te zijn met de foetus.

Discriminatie op de woningmarkt

Het merendeel van de Roma leeft in mensonterende omstandigheden. Wie dacht dat krottenwijken uitsluitend een derde wereldverschijnsel zijn, slaat de bal goed mis. Eén bekend voorbeeldje: Patoracka, een Romakamp nabij Rudnany, opgetrokken op een oude kwikzilvermijn. De hele omgeving ligt bezaaid met giftig afval en ook het drinkwater is er zwaar vervuild. De meeste van dergelijke Romage-

meenschappen hebben geen weggennetwerk, geen elektriciteit, geen verwarming... Ook van andere publieke diensten als openbaar vervoer en postbedeling worden veel getto's uitgesloten. In Kosice werden de Roma vanaf 1995 systematisch uit het stadscentrum geweerd en gehuisvest in het appartementsblok 'Linux IX'. De Slovakken die deze woningblok bewoonden, werden op hun beurt netjes het stadscentrum ingelokt. In 2001 werd dit uitsluitingsproject tot een succesvol einde gebracht.

Bij dit alles komt nog de gewijzigde huurwet van 2001. In het kielzog van deze wet, die de huurders bijna alle rechten uit handen neemt, werd een zorgwekkend aantal Roma willekeurig uitgezet. Binnen een dergelijk klimaat spreekt het voor zich dat de uitsluiting ook plaatsvindt in de sociale huisvestingssector. De centrale en lokale overheden zetten de discriminatie extra kracht bij door de steun aan Roma te beperken tot afgelegen regio's. Bovendien stellen ze daarbij de eis dat de projecten uitsluitend betrekking mogen hebben op Roma. De Europese Gemeenschap financierde de bouw van dergelijke getto's in Strelniky, Nitra en Presov.

Polititionele willekeur

Zowat alle mensenrechtenrapporten vermelden de aanhoudende klachten over politiegeweld. De Roma gaan gebukt onder de totale willekeur van de ordehandhavers, mishandeling tijdens ondervragingen, bekentenissen onder dwang etc. Het gerechtelijke apparaat vult deze discriminatie op gepaste wijze aan. De gemiddelde strafmaat voor Roma ligt merklijk hoger dan die voor blanke Slovakken en vele Roma zitten onschuldig achter tralies. Wie als blanke burger een moord pleegt, hoeft vaak slechts een gekleurde zondebok uit te kiezen om er strafeloos onderuit te komen.

De ordediensten zijn echter niet de enigen die het leven van de Roma verzuren. Centraal-Europa kent een sterke traditie van fascistische milities. Met de toetreding tot de unie in het vooruitzicht nemen de activiteiten van deze groepen angstwekkende proporties aan. Voor gaande alinea geeft aan in welke mate de Roma op overheidsbescherming kunnen rekenen bij deze agressieve en meer dan eens dodelijke aanvallen.

Naast deze meer specifieke vormen van discriminatie worden de Roma ook systematisch geweerd uit het sociale (cafés, restaurants, disco's) en culturele leven.

De Roma zijn het letterlijke
spiegelbeeld van de
Europese staatsburger.
En die weerspiegeling doet
pijn aan de ogen...

De druppel die...

De concrete aanleiding voor de recente opstanden is gelegen in een subtiele cocktail van neoliberale maatregelen in het kader van de toetreding tot de Europese Unie en de diepge-wortelde discriminatie die hierboven geschetst werd. In het kader van de toetreding werd de sociale zekerheid grondig door elkaar geschud. De sociale uitkeringen krompen vanaf 2004 met niet minder dan 50% (!). Daarbij komt nog dat er een uitkeringsplafond werd ingesteld per gezin. Gezinnen met meer dan vier kinderen (in de regel Romagezinnen) werden daardoor uit-gesloten van een uitkering in verhouding met de te voeden monden. Geen toeval: “*De be-zuinigen zijn nodig om een einde te maken aan de afhankelijkheidscultuur van de Roma*” (Ludovit Kanik, Minister van Sociale Zaken, Slowakije). Ze werden eveneens opgedragen door de Europese Unie, maar da’s natuurlijk een minder makkelijk te verkopen motivatie, zo vlak voor de toetreding...

Het heft in handen...

De Roma hebben zich echter niet onbetuigd gelaten. Vanaf half februari (twee weken voor het massale ingrijpen van de overheid) heb-ben ze hun recht op bestaan met hand en tand verdedigd. Ze kwamen massaal op straat en sloegen winkelruiten aan diggelen om zich toe te eigenen wat de overheid hen ontzegde. Ge-dreven door honger plunderden vrouwen, man-nen en kinderen de supermarkten. Pas toen de golf van opstandigheid zich met rasse schreden uitbreidde (tot over de Slovaakse grens) greep de overheid gewapenderhand in. De repressie die volgde op de opstand was intens en bloedig. Eén Romagemeenschap die vijfduizend leden telde, waarvan een 500-tal opstandigen, werd niet minder dan twaalf uur lang belegerd door 240 agenten en militairen. De Roma werden aangevallen met wapenstok-ken en elektrische staven bedoeld voor vee.

Onder hen bevonden zich minderjarigen en zelfs een gehandicapte jongen. De agenten en militairen waren zichtbaar dronken tijdens de operatie. De vraag voor een onderzoek naar het politiegeweld werd negatief onthaald door de overheid. Diezelfde overheid blijkt niet tot inkeer te brengen. De reacties op de rellen beperken zich tot beschouwingen over welke collectieve straf de beste zou zijn voor de Roma en hoe Slowakije nu in hemelsnaam zijn blazen weer zou kunnen oppoetsen. In de marge wordt er wat gemompeld over kleine aanpassingen aan de nieuwe wet, maar daar zal het ongetwijfeld bij blijven. Daarmee vangt de Slovaakse overheid vanzelfsprekend twee vliegen in één klap: de blanke bevolking (die eveneens getroffen wordt door de maatregelen) wordt door de slui-er van racisme verblind, en de Roma hebben enkel zichzelf iets te verwijten. Zijzelf blijft als ware schuldige buiten schot. De eerste minister van Slowakije, Mikulas Dzurinda, op een wel erg laattijdig bezoek aan de opstandige gebieden: “Deze staat zal haar gezonde burgers en hun eigendommen blijven verdedigen”. Verder braakte hij in volle arro-gantie nog uit dat de Roma niets dan speculan-ten waren op kosten van de sociale zekerheid. Vrijdag 26 februari, 2004 – de Slovaakse overheid beslist niet minder dan 1.250.000 euro te investeren in een imagocampagne geadresseerd aan Fort Europa...

Johan Van Eeckhout

In het meinumner van De Nar: een dossier over de uitbreiding van de Europese Unie en de uitdagingen die deze uitbreiding met zich meebrengt in de strijd tegen uitsluiting. Steun aan Slovaakse Roma: ‘Kinderen van Jasov’ (0476/346647) reknr. 737-2251607-86

Bronnen: European Roma Rights Center Independent race and refugee news network

Narrenlyriek

Het zijn woelige tijden. In de lommer van de gewone gang van zaken, woedt er oorlog.

Half slapend begeef je je naar het werk. Je neemt de tram, de bus, de trein... Je droomt reeds van de terugweg, de voltooide dagtaak, de verdiende vrije tijd voor de televisie (86% van de vrijetijdsbesteding van de gemiddelde Belg). Nog even en er wacht weer een verlofperiode. Je bedenkt welke leuke dingen je daarin zoal zal doen; dagtrip naar zee, wandelen met de kinderen... je zal blij zijn, ongetwijfeld en onvermijdelijk. Even onvermijdelijk als de walging die je vanmorgen tot de dagtaak riep. Maar straks, straks hebben we de vreugde gepland: twee weken lang en met de volle permissie van de baas.

Een enkel ogenblik bedenk je hoe vakantie lijkt op betaalde liefde. Maar die heldere gedachte laat je niet tot je doordringen. Je zou de trein terugnemen en lekker uitslapen. Je zou ontdekken dat vreugde zich niet laat dwingen: dat een mens zich ook in de esthetiek van de vreugde kan realiseren en niet uitsluitend in het ethos van de arbeid.

Misschien onopgemerkt schrijden enkele zwarte schaduwen langs je heen: identiteitscontrole. Je dommelt terug in, wetend dat jij het niet bent die ge-zocht wordt. Je blanke huidskleur is het enige papier dat je nodig hebt... Zo gaat het al enkele weken. Elke ochtend dat geüniformeerde gezelschap op sluipjacht. Elke ochtend schoonmaak. Eén mei nadert merkbaar... dag van de uitbreiding... dag van de arbeid... dag vrijaf... dag van opgelegde vreugde.

Brussel – Vreemdelingenzaken over de gevangenen van de transitzone: “Ze draaien de rol-len om. Wij sluiten ze niet op. Die mensen moeten gewoon vertrekken. Hun papieren zijn niet in orde. Wij volgen de richtlijnen van de Schengen-landen, niet meer, niet minder.” Tijd om de rollen écht om te draaien?

Roeselare – Recent werd er ingebroken in het Roeselaarse stadhuis. De dadersters gingen er vandoor met identiteitskaarten en een machine om foto’s te printen op die identiteitskaar-ten. Van de dadersters ontbreekt elk spoor. Van directe actie gesproken...

Londen – Het parlement in de hoofdstad van Groot-Brittannië zal binnenkort omgeven worden door een 4,5 meter hoge muur. Dat om onvermijdelijke pogingen tot aanslagen tegen te gaan.

Rome – Euro-muntstukken blijken gevaarlijk te zijn voor mensen die allergisch zijn voor nikkel. Dat stelde het universitaire ziekenhuis van Rome vast. Nikkelallergie is één van de meest voorkomende allergieën in de geïndustrialiseerde wereld.

Brussel – CD&V kamerleden willen asielzoekerster van wie de aanvraag nog in behande-ling is een verplichte verblijfsplaats toekennen. Op die manier wordt de integratie ‘bevor-derd’ en de overlast ‘ingeperkt’ volgens de christenzieltes.

Utah – Onbaatzuchtige menslievendheid motiveerde de gouverneur van deze Amerikaanse deelstaat ertoe het vuurpeloton af te schaffen en enkel nog mensen te vermoorden bij mid-del van injectienaalden.

Gent – Onrust in het Gentse brandweerkorps. De pompiers pikken het gedrag van hun autoritaire dienstchef niet langer.

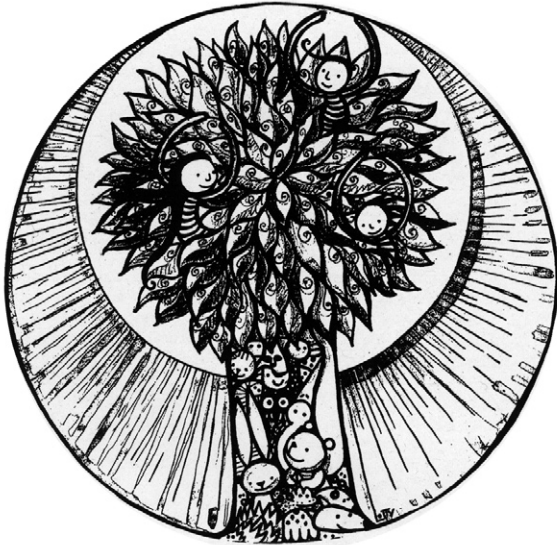
Schaarbeek – Blijde gebeurtenis. Fascist Roger Nols overlijdt. De ex-burgemeester van Schaarbeek maakte ophef met zijn verkiezingsaffiches, die een desolaat woestijnlandschap lieten zien, met daarbij als opschrift: “per charter of per C-130, met Nols waren ze er al geweest”. Deze verlossende boodschap komt wat ons betreft niets te vroeg!

Hasselt – De zeven dwergen kraakten de voormalige medische dienst van de spoorwegen: ateliers, concertzaal, leegstand vullen met creativiteit, geen verkrotting van een mogelijk-heid!

Lappersfronters: vies en besmettelijk

Een Lappersfrontster is veroordeeld tot 9 maand effectieve gevangenisstraf, 500€ boete en een hoge schadevergoeding voor het in de vinger bijten van een flik.

Tijdens de protesten tegen de ontruiming van het bos werd ze opgepakt. Drie agenten namen op haar post en eentje probeerde haar Sémiragewijs te verstikken. Hij kreeg natuurlijk een knauwtje in het vingertje. Het zieltogende slachtoffer was wel nog bij de pinken genoeg om haar zelf te ondervragen. De straf en schadevergoeding vielen zo hoog uit omdat de flik vreesde met aids besmet te zijn en hij 3 maand (uitslag bloedproef) zijn kinderen niet durfde knuffelen of neuken met zijn vrouw. De agent flipte een beetje omdat “de arrestante er zo haveloos uitzag dat ze zeker met vieze ziektes moest zijn besmet.” En ook de procureur huiverde lekker mee met de gevleugelde woorden “Lappersforters, die in een bos leven, hebben een gebrek aan hygiëne waardoor ze meer kans hebben op allerlei besmettelijke ziektes.”

Deze plotse uitbarsting van smetvrees heeft natuurlijk niets te maken met het toeval dat de voorzitter van de rechtbank ge-trouwd is met een partijgenoot van burgemeester Moenaert.

Benieuwd of het Hof van Beroep in Gent ook plots beestjes begint te zien. Want daar was het ten-slotte allemaal om te doen in de strijd voor het bos.

Mediamultinationals als interventiemacht

Toen de europese regeringen na de val van het staatskapitalisme hun informatie en communicatiemonopolies verloren werd de geest (van ‘de verrechtsing’) definitief uit de fles gelaten. Amper vijftien jaar na de geruisloze machtsovername zijn we allen ervan getuige hoe onafhankelijke journalisten evolueren naar informatiekrijgers in dienst van de bedrijfsmonopolies. Elf september werd de natte droom van deze horde mediasoldaten om via een oorlogszuchtige mediahysterie de gebeurtenissen om te zetten in een biopolitieke goudmijn. Ook in België vonden de meesters van de manipulatie de sociale grondstoffen voor de creatie van een onveiligheidsindustrie die als een zwaard boven elk maatschappelijk debat onzichtbaar de richting ervan bepaald.

De volledige kaste van nationale politici zijn geïntegreerd in een multimedia opera waarin de monopolies het onderwerp, de toon en uitkomst van discussie volgens hun belangen sturen. Met de autonome macht om het maatschappelijk debat interdisciplinair te selecteren, verbeelden en manipuleren zonder enige controle behalve die van enkele mediamogols (1) beschikt het soevereine kapitaal over een biopolitiek wapen dat de publieke opinie produceert. Een nieuwe garde van neoliberale eenheidspolitici verschijnt ten tonele onder een mantel van diversiteit (vrouwen ,subsidiemigranten) terwijl allen hun ondergeschiktheid aan de wereldmarkt hoog in hun vaandel voeren. In deze postmoderne managerskaste blijken de bedrijfsleiders, topatleten en acteurs een race te hebben ingezet naar de denkbeeldige macht.

In een verstikkende kruistocht voor veiligheid wordt in de computercontrolestaten zelf onverholten een biopolitieke klassenoorlog geproduceerd tegen onder meer de islam, de geïlegaliseerde migratie en armoede in het algemeen. Nu steeds grotere delen van de samenleving gekoloniseerd worden door bedrijven hebben de conflicten tussen hen en de geprefabriceerde vijand een interdisciplinair (2) karakter aangenomen. Vijanden van de door monopolies bestuurd technocratie ondervinden dat de bedrijfslogica het culturele, sociale en politieke domein heeft bezet waardoor ze automatisch als fundamentalist, crimineel of terrorist worden gebrandmerkt. De regisseurs van de onveiligheidsspiraal produceren de geestelijke verarming en bewaken de trouw van en aan de regimes. Zij produceren de volksverlakking waarin tienduizenden hun idolen uit politiepropagandosaps in het echte leven bejubelen terwijl op elke hoek in de commerciële stadscentra camerabewakingssystemen worden geïnstalleerd. De voorheen voor de autoriteiten ondoordringbare jungle van de sociale realiteit wordt steeds zichtbaarder en dus kwetsbaarder voor biopolitieke (3) manipulatie of interventie. Is het toeval dat terwijl miljoenen kijkers fervent politiesoaps consu-

meren er ook honderdduizenden zijn die zich geroepen voelen om hun steentje aan de veiligheid bij te dragen? Misschien kunnen we met een buurt of enkele bedrijven samen een prive bewakingsfirma inhuren, waarom starten we zelf geen burgerwacht of stemmen we niet op de neofascisten ? Allemaal democratische middelen waarmee de goedgelovige ingesloten reageren op de voortdurende mediaterror. Het promoten van de privatisering en verbetering van de veiligheidsdiensten is dan ook het mistgordijn waarachter tussen de reclamespots door een totalitair machinenetwerk steeds grotere delen van het menselijk gedrag overheerst.

Informatiekrijgers

Toen CNN reporters eind maart 2003 structureel geïntegreerd werden in Centcom gevechtseenheden kon de hele wereld zien hoe journalisten als ‘embedded datawarriors’ elke schijn van neutraliteit verloren. De bezetting van Baghdad was uiteindelijk minstens evenzeer het produkt van de mediakrijgers van CNN, CBS en ABC als dat van de militaire overmacht van het Pentagon. Het zou daarom dus ook weinig verbazing moeten wekken dat journalisten in het wilde oosten een geliefd doelwit zijn geworden van de verzetsgroepen en imperiale robocops. Waar het nieuws het heetst is leveren de grootste kijkcijfers een aantal dode werknemers op voor de mediabedrijven. Zo sneuelden er op zes weken tijd een tiental, hoofdzakelijk westerse, journalisten na de Centcom invasie te centraal azie op zeven oktober 01. In de eerste tien weken van de bezetting van Irak verloren zestien reporters het leven.

De privatisering van oorlogspropaganda is echter slechts een van de vele specialiteiten die de ingekrompen nationale legers in het ‘conflict tussen de botsende beschavingen’ overlaten aan de daarvoor ontworpen multinationals. Van eind 01 tot in de herfst van 02 bestond de lijfwacht van Hamid Karzai uit een veertig man tellend US Special Forces team maar daarna besliste Washington dat het contract beter kon uitbesteed worden aan een bevriende veiligheidsmultinational. Sinds eind 02 bestaat de persoonlijke lijfwacht van de Afghaanse president uit enkele tientallen Amerikaanse huurlingen van de firma DynCorp die enkel ex Special Forces leden en CIA agenten aanwerft voor de globale onveiligheidsmarkt. De Kroll Risk Control groep verzorgd sinds het NAFTA akkoord de veiligheid van tientallen Mexicaanse bedrijfsleiders en lonkt reeds jaren afgunstig naar de Colombiaanse (reeds jaren gemiddeld 3000 ontvoeringen van bonzen & politici) bewakingsmarkt. Gedurende Desert Storm werkte er één burger mee in de VS strijdkrachten voor elke vijftig militairen maar tijdens de invasie van maart 2003 waren er in de Centcom invasiemacht bijna tien procent burgers opgenomen die de legeracties ondersteunden. Burgers verzorgen in onderaanneming van het Pentagon

de constructie, het onderhoud en de bevoorrading van de tientallen terminatorbases aan de oostgrenzen van het vrijhandels imperium.

Met dezelfde eendracht waarmee de westerse mediamonopolies de ‘drang nach osten’ van Centcom en de NATO bejubelen wordt de militarisering van het thuisfront in de EU superstaat gepromoot. Met kredietkaarten in supermarkketens en banken, via spionagesoftware op het internet, begluurd door satellieten en cameracircuits spinnen bedrijven een dataweb dat informatiestromen produceert die de sleutel vormt tot de biopolitieke sturing van het menselijk gedrag. De meesters van de illusie zijn in de geprivatiseerde kennismaatschappij overal aanwezig in een dataweb van ICT machines en zij dicteren rechtstreeks de wetten van de globalisering. Voor de liberalisering van de media waren mediabedrijven gebonden aan hun natiestaat en het politiek bestuur daarvan terwijl het ondertussen wel duidelijk is dat de post 11/09 generatie bedrijfsjournalisten deze sentimenten hebben afgezworen in ruil voor een rol als zelfcensurerende informatiemangers in dienst van een aantal geconcentreerde mediamonopolies. Ze analyseren de sociale realiteit als een biofabriek waaruit ze de door hen gewenste informatie moeten destileren om als wapen tegen deze te worden ingezet. Geconfronteerd met een biopolitieke dreiging vormen zij de eerste interventiemacht en op navenante wijze transformeren ze het sociale leven tot een angstaanjagend slagveld waarin enkel zij en het gewapende neoliberale bestuur orde kan brengen.

Privatisering van het staatsmonopolie op ordehandhaving

In het neoliberale thuisland is de groei van globale en lokale onveiligheidsmarkten van vitaal belang voor de reeks industrietakken die het hart vormen van de biopolitieke oorlogslogica . Het natiestaatsmonopolie op geweld, oorlog en grootschalige repressie vervaagt en schept daarmee overal in de privatiserende vrijhandelszones een perverse economische groei gebaseerd op een totalitaire sociale interventielogica. De onmiskenbare basis van de machtigste economie ter wereld wordt gevormd door tientallen veiligheidsmultinationals die rondom de inkrimpende nationale ordestrijdkrachten een sinister imperium hebben opgebouwd. Voor deze wapenmultinationals, globale gevangenisbedrijven en prive bewakingsmonopolies is de biopolitieke kruistocht tegen armoede, migratie en sociaal verzet een ideologische legitimatie om grof geld te verdienen. Het succesverhaal van de firma van voormalig FBI agent George Wackenhut is een duister voorbode van wat ook in de EU aan het gebeuren is. Gedurende de jaren ’60 kreeg Wackenhuts prive bewakingsfirma een contract van de regering voor de bewaking van tientallen nucleaire afvalbunkers en testinstallaties. Met kapitaal uit dat moederbedrijf werd later een private gevangenisstructuur overgenomen die tegen 1999 was uitgegroeid tot de tweede grootste gevangenisbewakingsfirma van de VS. Tegen de overgang naar het nieuwe millennium bewaakten de sinds 1994 beursgenoteerde groep Wackenhut Corrections meer dan 20000

gedetineerden over 24 detentiecentra in de VS , Engeland en Australië. De loonkosten van de duizenden huurlingen verdwenen in het niets bij de gulle overheidssubsidies en de winsten op de spotgoedkope gevangenisarbeid van hun ‘klanten’. In de VS is het geïndustrialiseerde gevangenisnetwerk na de automultinational Ford de tweede grootste werkgever van het land met meer dan 400000 (prive & ambtenaren) werknemers. Ook in de EU wordt de ordehandhaving steeds verder uitbesteed aan huurlingenfirmas zoals Brinks Ziegler en Group 4 Falck. Het vroegere Securitas is uitgegroeid tot een enorme veiligheidsmulti waarin vele duizenden Europeanen hun brood verdienen als cipier of agent. In België handhaaft Group 4 Total Security reeds vele jaren aan tientallen industrieterreinen en winkelcentra de orde maar de echte doorbraak kwam er pas nadat er over heel de EU vluchtelingengevangnissen werden gebouwd. De doorgedreven criminalisering van migratie opende voor Group 4 Falck de deuren naar de privatisering van het gevangenisbeheer in de EU waar ze enige jaren terug zelfs het beheer van de Britse asiëdetentiecentra kreeg toegewezen.

Fundamentalisering van de controlestaten

In vrijhandelszones waar economische productie en politieke constitutie versmelten lijken privatisering en militarisering als marktmechanismen te parasiteren op de maatschappelijke realiteit. Zowel de informatie-soldaten van de VUM als de huurlingen/cipiers van Group 4 Total Security zijn net als de meute van neoliberale (van Vlaams Blok tot Groen) politici lokale managers van de globalisering geworden. In hun specifieke rol als propagandandist, cipier, lijfwacht of beheerders vormen ze samen naast de nationale ordestrijdkrachten een legitiem doelwit voor de ontelbare slachtoffers van de wereldoorlog tegen de vrijheid sinds de WTC crashes. De gedeterritorialiseerde interventielogica transformeert de wereld in een totalitaire biopolitieke oorlog die steeds meer door burgers & machines wordt uitgevochten in plaats van militairen. Ook in de door hun eigen multinationals gekoloniseerde natiestaten produceert het biomachtsregime onophoudelijk nieuwe vijanden om de economische groei te bestendigen. Moslims, migranten, de resterende sociale oppositie en onrendabelen worden gedemoniseerd in de globale kruistochten naar winst. In deze nachtmerrie betalen de Madridse treinreizigers de Spaanse collaboratie aan de bedrijfsinvasie te Arabië en Centraal Azië met hun leven waarna hun dood door de informatiekrijgers weer als winstfactor en propagandamiddel wordt gebruikt om de consensus tot verdere verrechtsing te legitimeren. Deze hemeltergende waanzinslogica kan enkel doorbroken worden indien de massaal geprogrammeerde illusie van de menselijke onmacht wordt overwonnen. De enige weg naar herverdeling en wereldvrede is deze van de massale biopolitieke desertie uit de structuren van de machine. Steun en kracht aan allen die nu reeds moeten leven tussen de gevaren van de gedwongen illegaliteit in de schemerzones van het duistere spektakel !

El Furio

(1) mogol : keizer
(2)interdisciplinair : op verschillende maatschappelijke velden (bv het sociale, het economische, het culturele, etc)
(3) biopolitiek : een vorm van totaalcontrole met inbegrip van het menselijke lichaam

De anarchistische bond: een voorstelling

Wat voor een beest is de anarchistische bond?

Anderhalf jaar is er gediscussieerd onder de noemer ‘anarchistische bond’. Een oproep voor een duurzame ledenorganisatie had heel wat verwachtingen losgeweekt en heel wat mensen rond de tafel gebracht. Er moest over heel wat zaken diep en grondig worden nagedacht. Dat is dan ook gebeurd, en na het discussieweekend is er een consensus gegroeid. Nu staan we stevig genoeg in onze schoenen om de geruchtenmolen te lijf te gaan.

De inhoud

Laten we het eerst hebben over de inhoud van de anarchistische bond, zodat duidelijk wordt waarom we voor die organisatorische vorm gekozen hebben.

De anarchistische bond wil werken aan een verbreding van het anarchisme. Wij willen de hoge drempels naar de sien neerhalen en het anarchisme tot een maatschappelijke kracht smeden. De anarchistische beweging moet terug een levende kracht worden, waar je niet drie jaar moet achter zoeken noch twintig straat credibility-tests en kruisverhoren moet voor doorstaan. Laat het anarchisme terug een naakte kracht van uitgesloten en uitgebuitenen zijn die hun stem niet langer laten stelen door voorhoedes. Een kracht die zelf voortdurend in ontwikkeling is en waar het anarchisme dus een proces is. Je bent geen anarchist, je gaat op weg om anarchist te worden. Wij schrikken er niet (langer) van terug om radicale propaganda te verspreiden en duidelijk stemmen voor de anarchie te laten weerklinken in de sociale strijd. Daarbij komt dat de bond een aanspreekpunt wil zijn voor iedereen die zich interesseert in het anarchisme of zich gesteund voelt door de anarchistische beweging in het dagdagelijks verzet. Die verbreding beoogt dus het anarchisme aan te bieden als een concreet strijdwapen voor het verzet van uitgesloten en uitgebuitenen en voor een vrije en gelijke samenleving.

Ten tweede werkt de anarchistische bond aan een verdieping van het anarchisme. Wij willen de hoogdravende theorieën en slogans bruik-

De geruchtenmolen staat niet stil. De anarchistische bond is een recuperatieopgave van pseudo-marxisten, een autoritaire moloch die de bestaande collectieven wil opvreten, een censuurorgaan voor de Nar... Te gek om los te lopen. Tijd om zelf je mening te vormen: hier een tekst met het wat, waarom en hoe van de anarchistische bond.

baar maken voor ons dagdagelijks leven, zodat we ons bijvoorbeeld effectief leren te verzetten tegen een deurwaarder, tegen flikken, tegen opdringerige RVA-ambtenaren en dagvaardingen. De anarchistische bond wil ruimtes en fora scheppen waar terug kan nagedacht worden over het anarchisme als een resem sociale idealen, wars van het masturberend salonanarchisme en het uitzichtloze lifestyle. Het anarchisme is immers een sociale strijd voor vrijheid en gelijkheid voor iedereen. De bond komt daarom op voor een strijdbaar anarchisme, waarin alle deelstrijden gezien worden als gelijkwaardige componenten van sociale strijd.

De anarchistische bond wil een bond van solidariteit zijn. Van ons zal je geen ‘Foei foei!’ horen over vormen van verzet die niet passen in het kraam van de burgerbeweging voor een kapitalisme-met-een-menselijk-gelaat. Wij willen onze doelstellingen niet langer verbergen achter mantels van politieke correctheid die keer op keer de solidariteit met mensen-in-verzet op de helling zetten. De anarchistische bond wil

de banden tussen verzet en beweging herstellen, en een solidariteit opbouwen die niet alleen uit woorden bestaat.

Eenvoudig gesteld kan je de anarchistische bond zien als potgrond. Anarchistische potgrond die ons samenbrengt en verbindt, waaruit revolutionaire initiatieven kunnen groeien. Potgrond die ondersteunt zonder aan de autonomie van bestaande groepen te raken. Het onafhankelijke schrijverscollectief van de Nar is daar een goed voorbeeld van: de bond helpt mee aan de financiering en verspreiding van de Nar als een uitstekende manier om het anarchisme te verbreden, wat niet wil zeggen dat de bond aan de inhoud en autonomie van de Nar wil knabbelen, laat staan dat dit -gezien de vorm van de bond- ooit zal kunnen.

De vorm

De anarchistische bond wil een organisatorisch antwoord zijn op het komen en gaan binnen de beweging. Een houvast, al is het maar omdat niemand in staat is om een heel leven lang zware antifa-axies te doen en je toch ook nog op andere manieren actief kunt zijn voor een anarchistische samenleving. Er zijn maar weinig krakersters die hun hele leven kraken... Ons idee van een ledenorganisatie komt neer op een idee van duurzame organisatie, waar participatie essentieel is. Lidmaatschap betekent het opnemen van een engagement, dat al dan niet samengaat met een financiële bijdrage. Lidmaatschap veronderstelt uiteraard dat je je kan vinden in de principes van de bond.

‘Welke concepten hebben we vandaag nodig om ons anarchisme over te brengen en in praktijk te brengen?’ Dat was de vraag waarop de bond een antwoord zocht in een succesvolle zoektocht naar een basistekst. Daarin hebben we al onze overeenkomsten samengebracht die we nodig hebben om een bond uit te bouwen, en gezamenlijk te organiseren. De verdieping van het anarchisme die de bond probeert te brengen zal natuurlijk ook tot uiting komen in nieuwe teksten en concepten. Concepten die bruikbaar zijn in de sociale strijd in al haar geledingen. Teksten en woorden zullen binnen de bond nooit meer of minder dan gereedschapskisten zijn om het systeem efficiënter te analyseren, te saboteren en te demonteren.

De anarchistische bond bestaat uit lokale basiskernen. Die basiskernen kunnen verschillende vormen hebben (netwerk, collectief,...) naargelang de situatie het vereist en de leden zelf kiezen. Deze kernen zijn de dragers van de anarchistische bond. Basiskernen zijn autonoom in het opzetten van axes, campagnes, projecten, zolang die aansluiten bij de principes van de bond en andere kernen niet schaden. Zo heeft de Antwerpse kern haar eerste activiteit er al opzitten: een infobrunch over de functie van armoede in het kapitalisme. Een daverend succes qua spreker, opkomst en reacties...

De bond organiseert regelmatig een soort ‘algemene vergadering’. Hier komen de basiskernen samen, en kan de kruisbestuiving en uitdieping door discussie plaatsvinden. Het is op die momenten dat projecten die het lokale overstijgen –zoals een sportkamp, campagne tegen verkiezingen, solidariteitsaxies, publicaties, propagandamateriaal- vorm krijgen. Daartoe kunnen dan werkgroepen opgericht worden, die net zoals de basiskernen functioneren.

Binnen de bond streven we naar consensus en desnoods kameraadschappelijke onthouding. We zijn ons bijvoorbeeld bewust van voortwoekerend seksisme en uitsluiting binnen onze rangen. We streven er dan ook naar onze principes in praktijk te brengen, en maken er een breekpunt van hier actief en met open geest aan te werken.

De bond draagt dus zelfs niet het kleinste kiempje in zich van een recuperatie-organisatie, bureaucratische moloch of een censuurorgaan. Het hele project is wel gedurfd en uniek. Nog nooit hebben onze contreien zoiets gezien. De fik steken in de sociale strijd. Gebruik maken van anarchistische principes en dromen. Organiseren, agiteren en ageren in de hoop dat het vuur van verzet hoog zal oplaaien, en niet alleen in de harten van de mensen.

Kraakweekend hard aangepakt

In enkele steden werd op 20 en 21 maart actie gevoerd tegen het anti-kraakwetsvoorstel van de CD&V'er Tony Van Parys.

In **Brugge** werd voor enkele uren het leegstaande gebouw van de Cactusclub gekraakt, zowat het epicentrum van mei '68 in Brugge. Om de steek naar ingeslapen progressivo's volledig te maken, werd hier ook De Lastige Bruggeling (het beruchte ter ziele gegane blad van de soixantehuitards in Brugge) geherlanceerd.

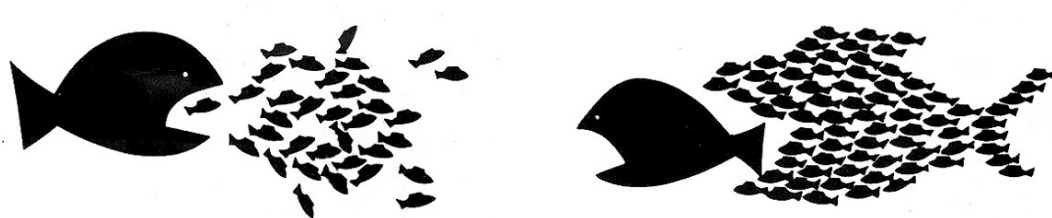
Uit hun persbericht:

“Gisteren, zaterdag 20 maart, werd een actiekraak in Brugge gewelddadig beëindigd door de politie die aanwezig was voor de voetbalmatch van club brugge. Het gekraakte pand werd illegaal ontruimd, een aantal actievoerders werden mishandeld en een twintigtal arrestaties verricht. (onder valse voorwendsels zoals openbare dronkenschap, enz...). Dit politieoptreden wekt geen verbazing gezien de eerdere houding tegenover activisten zoals bvb de ontruiming van het Lappersfortbos.”

Ook in **Gent** was er een actiekraak:

“Dit gebeurde in twee leegstaande krotwoningen langs de villa van tony van parys die het beruchte anti-kraakwetsvoorstel indiende terwijl de partij naar de verkiezingen trekt met de slogan ‘betaalbare woningen voor iedereen’. Deze wet zal kraken in de toekomst onmogelijk maken wegens astronomische geldboetes en gevangenisstraffen tot 6(!) jaar (...). In plaats van een echte oplossing te zoeken voor het bestaande huisvestingsprobleem, wordt er verkozen om een kleine groep sociale actievoerders te criminaliseren. De actie verliep rustig.”

In **Antwerpen** werden er affiches geplakt.

Anarchistische Bond

pb 136, 3000 Leuven3 (enkel adres vermelden; geen naam!)

tel. 0485/168 362

e-mail: bond@zelfbeheer.be

http://www.anarchie.be/bond/

Herr Eenheidsworst

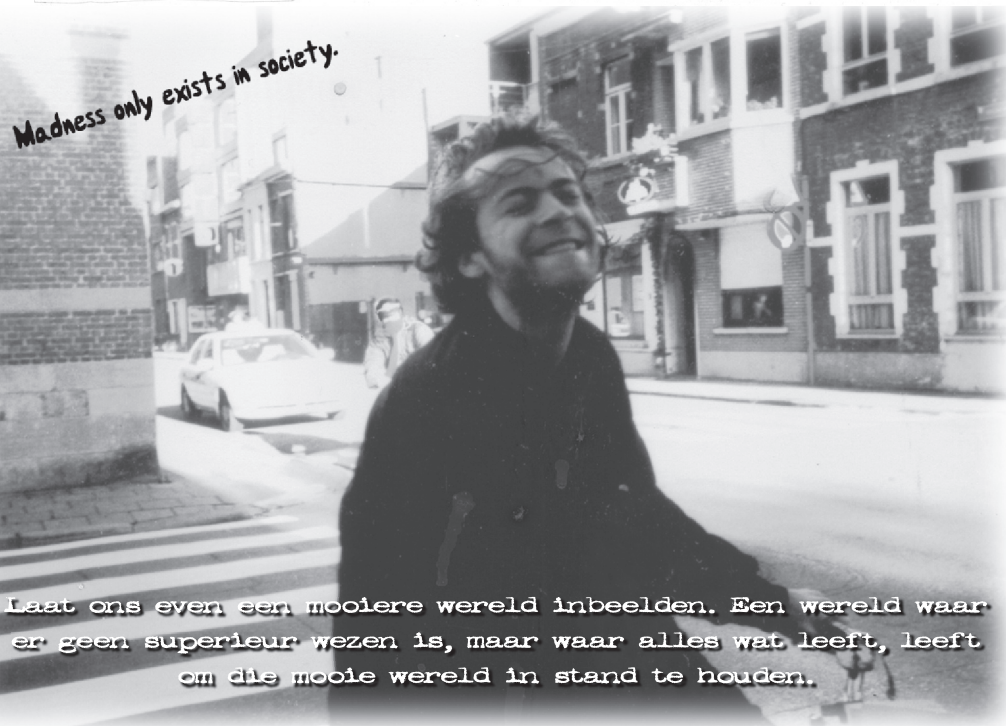
Ge hebt zyn oceaen vol dromen drooggelegd,
verstikte zyn laatste adem met een koor d:
klootzak,
ge hebt myn kameraad vermoord!

En zyn lyk
verdomme!
wierpt ge voor de voeten van
uw blauwe gieren.

Myn haat
richt deze kruisboog
naar uw harteloze kern:
STERF!

Op de dag van marijtjes dood, streken de geuniformeerde gieren één voor één en met een triomfantelijke lach neer rond villa skwattus dei. Gerechtsdokters, flikken, BOB, media en alle andere maden die marijns lichaam kwamen stelen: ik verpletter u met de zeel van m'n schoen.

Madness only exists in society.

Laat ons even een mooiere wereld inbeelden. Een wereld waar er geen superieur wezen is, maar waar alles wat leeft, leeft om die mooie wereld in stand te houden.

M'n Allerliefste zottekop

De dood is zonder romantiek.
Jouw sterven was de zwaarste klap.
(stilte)

De zwarte vlag op m'n schouder,
Rouwt om je
en strydt voor je.

Kyk me aan,
Lach
& dans.

Ons hart zal blyven branden.

Voor het eerst sinds 3 jaren, heb ik je langer dan twee weken niet gezien. Nog nooit iemand zo veel gemist. Ik deel met ~~XXXXX~~ onze lieve vriend AMP dat ik nog nooit zoveel spijt gevoeld heb.

~~STORT~~

NIET VOOR PUBLICATIE!

hier zit ik dan totaal uitgeteld!
nooit wist ik zo weinig wat verteld!
nooit zat ik zo verveeld!

VERDOMDE KLOOTZAK, wat hebben we veel gedeeld!
over de doden niets dan goed; vergeet het maar!
we hebben nooit onze bek gehouden; ook niet voor elkaar!
en zie nu zit ik hier

NAAKT en GEAMPUTEERD; met nog enkel een bek voll
een deel van ons is ons - of zal ik mij zeggen? - definitief uit de handen ^{gevoert}
ik maak myn REKENING, maak jij maar de jouwe!

DAT IS ALTIJD ZO GEWEEST!
maar veelal bleek dat de rekening klopte!
terwijl er nu NIETS meer KLOPT!

het lay-ouken van De Nar zal nooit meer hetzelfde zijn!
het balleke trap in de tuin v/h pand zal nooit meer hetzelfde zijn!
de gesprekken over dierenbevingding zullen nooit meer hetzelfde zijn!
de treinreizen zullen nooit meer hetzelfde zijn!

GEHARD, VERWARD, UITGEKLEED,
EINDELOOS VERDEELD; ~~WÉ~~ ZULLEN NOOIT MEER ZIJN!

JA, ik sta in het krijt bij jou Lieve Maryn.
Zelden ervaaarde ik zoveel spijt en pijn,
maar ik hoef mij niet publiekelijk te verantwoorden.
Het zijn ZIJ DIE HEERSEN, die ook NU MOORDDEN!
Er heerst hypokrisie en SCHIJN,
zij ervaren duidelijk niet dezelfde pijn.
In myn laatste column schreef ik nog:

"Genoeg slachtoffers in onze rangen!"

Nauwelijks van de persen en er is ALWEER een stukje droom VERHANGEN!!
Laat ons afscheid nemen, kort en krachtig.
Zoals we geleefd hebben; kort en KRACHTIG!
Al voel ik mij nu onmachtig, SPOEDIG trek ik terug ten STRIJDE.
Alleen zo verlossen we ons v/h lyde!

voor marijn en de vele anderen;
HAAL NEER DIE MUREN!

VRIJHEID ^{en} LIEFDE veel LIEFDE
voor alle vluchtelingen, gevangenen, dieren,
geïnterneerden, vereenzaamd,
verstoeten,...

een eenzame verdomde klootzak,

AMP
liefs!

*We leefden in een wereld vol met bruggen, stonden nooit stil en communiceerden enkel op onze gemeenschappelijke brug: de metro, het perron, de supermarkt.
Voor het slapengaan keken we elkaar in de ogen.*

*Hij bouwde een lange, hoge brug tussen het werk en thuis. Vanuit de hoogte keek hij het water in en probeerde zichzelf te herkennen.
“Als je leven geregeld wordt vanaf je geboorte, dan maak je weinig kans,” sprak hij tot zijn spiegelbeeld.*

Hij viel de brug af, toen een chauffeur toeterde om mee te delen dat hij stilstond bij het inmiddels groene licht.

Thuisgekomen bleek de omschakeling geslaagd: in een gespleten wereld hield zijn brug de eenzame staande tussen twee persoonlijkheden.

We leefden in een verscheurde wereld, hadden geen tijd en ontmoeten elkaar vluchtig in de tram, op het perron, in de supermarkt. 's Nachts droomden we van elkaar.

Jou zag ik in het park en ik sloeg een brug naar je ogen toe. Je was anders, maar ik herkende je. Met een glimlach bevestigde je mijn constructie.

We schuifelden naar elkaar toe en durfden te ontmoeten, op onze brug, temidden van een krioelende en anonieme stad.

Je vroeg me of ik dacht dat een andere wereld mogelijk was. Ik kon alleen denken hoe ik wou, met jou, die brug afspringen: het leven in.

Ann Hansen over Direct Action

Ann: Ik hou mijn antwoorden kort, ook al kan elke vraag beantwoord worden in de vorm van een boek. Ik hoop dat mijn antwoorden voedsel zijn voor de geest en brandstof voor actie.

Wat waren een aantal van de dingen die jou ertoe aangezet hebben stadsguerillera te worden en wat zorgt ervoor dat je er nu twintig jaar later nog steeds mee bezig bent?

Ann: Het antwoord op beide vragen is eigenlijk hetzelfde. Jammer genoeg zijn de destructieve aspecten van de westerse maatschappij er alleen maar verder op vooruit gegaan de laatste twintig jaar, waardoor de dingen die me er in de eerste plaats toe brachten stadsguerillera te worden, me vandaag nog steeds motiveren. Langs de andere kant worden de mooiste aspecten van het leven en de natuur die me vroeger steeds inspireerden vandaag tegen een nog groter tempo vernietigd, dus de nood voor het ontwikkelen van een revolutionaire beweging is vandaag de dag nog veel groter.

Meer specifiek zijn de destructieve aspecten van de westerse maatschappij zijn niet alleen inherent aan het kapitalisme, maar ook ingegraven in communistische en islamitische maatschappijen. Ik denk dus niet dat het probleem alleen gecreëerd wordt door het economisch systeem maar ook door de waarden en normen die een maatschappij hanteert. Er is een versterkende, symbiotische relatie tussen de waarden, het economisch systeem en de godsdienstige overtuiging van een maatschappij.

Een resultaat daarvan is –alleszins historisch gezien– dat een antikapitalistische revolutie vaak zal ontwaarden in een kopie van het waardesysteem zoals dat bestond vóór de revolutie, dus je eindigt in een nieuwe maatschappij die nog steeds gebaseerd is op materialisme, consumptisme en het koesteren van concepten als ‘wetenschap, vooruitgang en technologie’ als ware het niet in vraag te stellen waarheden op dezelfde manier waarop men het geloof in een god niet in vraag stelt. Dit patroon is duidelijk te zien in de socialistische revoluties, om te beginnen in de twintigste eeuw in de Sovjet-unie. De mensen geloofden dat het slechte in de wereld ontsproot uit het kapitalisme, een economisch systeem dat de arbeidersklasse uitbuitte, dus veranderden ze de economische relaties na de revoluties maar bleven wel de aarde uitbuiten, bleven consumptiegoederen

Ann Hansen werd in 1982 gearresteerd voor haar deelname in de groepen Direct Action en de Wimmins Fire Brigade. Ze hadden een reeks acties begaan tegen zij die de aarde en haar bewonersters uitbuiten. Ann werd aangeklaagd (samen met vier anderen) voor 3 bomaanvallen, allemaal uitgevoerd ter ondersteuning van grote publieke protestcampagnes. Eén van de bomaanvallen was gericht tegen het Cheekeye-Dunsmuir power project op Vancouver Island (Canada), een andere tegen de Litton Systems fabriek nabij Toronto (Canada) waar delen voor kruisraketten worden gemaakt, en een paar aanslagen tegen de Red Hot Video keten in Vancouver (Canada), waar video's werden verkocht waarin verkrachtingen en andere beestachtigheden tegen vrouwen en kinderen werden verheerlijkt. In 2002 publiceerde ze Direct Action: Memoirs of an Urban Guerilla. Nu werkt ze aan een boek over haar ervaringen in de gevangenis. Ze is, onder andere, actief in de Prison Abolition Movement en rond dierenbevrijding. We zijn blij dat Ann de tijd wou nemen om dit interview met ons te doen.

vergaren en bleven de arbeidersklasse vereren, niet kijkende naar hoe zinloos hun arbeid was of hoe destructief de produkten van hun arbeid waren.

Dus vandaag moeten we een nieuwe revolutionaire beweging ontwikkelen gebaseerd op een waardensysteem dat onze band met de natuur en alle andere levende wezens respecteert. We moeten zoeken naar manieren om op een zinnige wijze aan eten en onderdak te komen, en herontdekken wat het de moeite waard maakt te leven, eraan denkend dat vrijheid en vrede nooit kunnen bestaan ten koste van anderen.

Wat was de strategie van Direct Action en de Wimmin's Fire Brigade? Wat waren de doelen van deze groepen?

Ann: Onze langetermijnstrategie was het introduceren van een militante groep in de revolutionaire beweging. We zagen dat de meeste politiek-bewuste bewegingen legale middelen gebruiken voor het bekomen van sociale verandering, maar niet bereid zijn over de grens van het wettelijke te stappen, een grens die is opgelegd door de heersende elite.

We geloven dat bewegingen moeten proberen de legale middelen uit te putten, maar als er daar gefaald wordt wel over die grens moeten stappen. Want als je de geschiedenis erop nakijkt, zul je merken dat de heersende klasse zelden haar macht opgeeft en zweert bij de legale, vredige procedure die zij bepaald heeft voor volksbewegingen om zichzelf uit te drukken. We ontwikkelden een revolutionaire analyse, en kozen toen om te werken rond:

- 1) bewegingen die belangrijke economische of politieke infrastructuren van het kapitalisme viseerden,
- 2) economische projecten waar we een goede kans zagen ze te stoppen of alleszins genoeg te schaden,
- 3) onderwerpen waar bewegingen strijd rond voerden maar deze verloren hadden.

We wilden niet vroegtijdig tussenbeide komen als we geloofden dat er een kans was dat de legale middelen succesvol zouden kunnen uitgeput worden. Ons doel was mensen te la-

ten zien dat militante directe actie deel kan en moet uitmaken van eender welke revolutie die uitgaat van het volk als we ooit een beweging willen uitbouwen die in staat is zowel op dit moment een alternatieve maatschappij op te bouwen als het kapitalisme neer te halen.

Wat waren de motivaties achter de brandbomaanslagen die de Wimmin's Fire Brigade uitvoerde op de Red Hot Video winkels?

Ann: Binnen een termijn van één jaar had Red Hot Video, een pornobedrijf, een totaal van dertien winkels geopend in het zuidelijke deel van British Columbia (in Canada). Een grote en bekende vrouwenbeweging had door het gebruik van alle mogelijke legale middelen geprobeerd de uitbreiding van het bedrijf tegen te gaan. Ze organiseerden demonstraties, petitie's, briefschrijfacties, publieke screenings van het ergste video-materiaal en voortdurende verzoeken aan het adres van de politie om de bestaande "hate crime laws" uit te voeren, dit alles zonder resultaat.

Tegen de herfst van 1982, besloot een kleine groep vrouwen, zichzelf dopende tot de Wimmin's Fire Brigade, om drie winkels af te branden aangezien de justitie weigerde op te treden. Drie kleine onafhankelijke cellen planden en voerden de aanslagen uit in één en dezelfde nacht terwijl een vriendelijke man een persmededeling afleverde aan de lokale persagentschappen.

Eén van de aanslagen was een volkomen succes, de tweede lukte deels, de derde mislukte. Maar na de aanslagen liepen de kranten over van de brieven waarin mensen hun sympathie uitdrukten, werden radioprogramma's waar mensen naar konden bellen overspoeld door steunbetuigingen en werden er demonstraties georganiseerd waar vrouwen naartoe kwamen met een brandweerhoed op hun hoofd, alsof ze lid waren van de Wimmin's Fire Brigade. Op de dag dat we gearresteerd werden deed de politie eindelijk een inval in één van de winkels en werd er een formele klacht opgesteld. Binnen het verloop van één jaar bleef er nog maar één winkel open. Het succes van de Wimmin's Fire Brigade kwam er tot schaamte van de overheid en de politie.

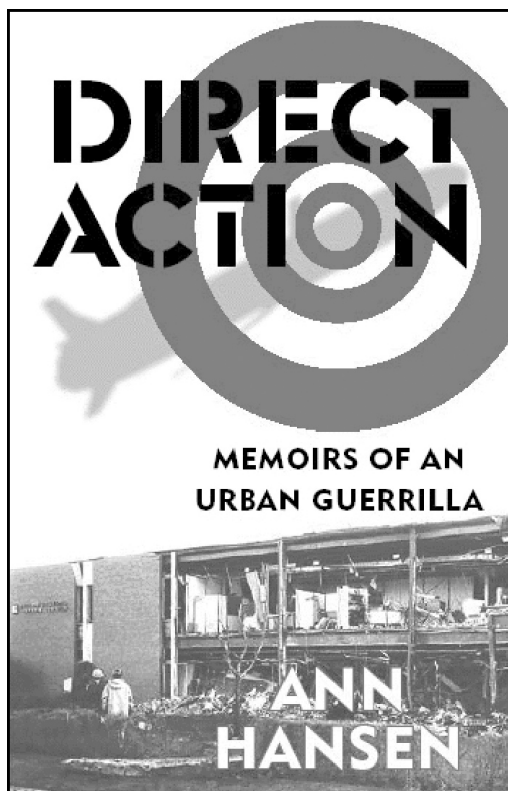
Waarom we Red Hot Video viseerden? Daar waren een aantal redenen voor.

Ten eerste waren er bewijzen dat het hier om snuff-films ging, in andere woorden, echt beeldmateriaal waarop vrouwen verkracht, gesodomiseerd en gedarmspoeld werden. In veel van de films speelden jonge meisjes mee en in sommige gevallen werden vrouwen die voor jonge meisjes moesten doorgaan verkracht. Al deze video's waren kopieën van Amerikaanse video's die illegaal het land werden ingesmokkeld.

De tweede reden was er één van gelijke aard. We geloofden dat er een groot verschil was tussen video's met scènes waarop vrouwen gewelddadig en tegen hun wil seksueel misbruikt worden en die waar alle betrokkenen met wederzijdse goedkeuring aan meewerken. De eerste hiervan is een 'hate crime, in dezelfde aard als video's waarop dieren gemarteld worden voor het plezier van derden, video's waarop de marteling van zwarten, arabieren, of andere bevolkingsgroepen op basis van hun huidskleur aangemoedigd wordt. We stonden niet achter het 'vooruitstrevende' gedachtengoed dat mensen toelaat anderen aan te zetten tot de marteling of het fysiek misbruik van eender welk levend wezen. Er zijn trouwens uitgebreide studies geweest die bewezen hebben, dat er een verband is tussen het bekijken van racistische of sexistische gewelddadige video's en het ongevoelig maken van de kijker voor dit soort van handelingen. Als de film geen ander doel heeft dan het promoten van geweld of haat tegenover een bepaalde groep, konden we geen enkele positieve verdienste zien in het bestaan ervan.

De derde reden was dat de Red Hot Video-winkels gesitueerd waren in gemeenschappen met de bedoeling dit soort videomateriaal te normaliseren. We geloofden dat dit gewoon weer een nieuwe stap was in het ongevoelig maken van de maatschappij tegenover geweld naar vrouwen toe.

In de Verenigde Staten werden pro-sex-feministen gevangen gezet voor het verspreiden van feministische porno. Wat is jouw mening over pro-sex-feministen?

Ann: Ik steun hen voor honderd procent. Ik begrijp niet dat er feministen zijn die denken dat we niet pro-sex zijn omdat we porno-videotheken hebben platgebrand die video's en snuff-films verkochten waarop vrouwen en jonge meisjes getoond werden die *gedwongen* darmspoelingen, verkrachtingen en andere mishandelingen en vormen van geweld moesten ondergaan. Hoe kan iemand een vrouw die gewelddadig verkracht wordt, gesodomiseerd of een jong meisje dat geslagen wordt op haar genitaliën gelijkstellen met een seksuele daad? Dit is volledig het omgekeerde. Puur geweld. Dit heeft niets gemeen met twee gewillige partners die meegaan in seksuele bondage en dominantie of seksueel sadisme en masochisme of rollenspelen of wat dan ook. Als twee mensen gelijk zijn op gebied van macht over elkaar, en handelen uit eigen wil, dan is wat zij ook doen op seksueel gebied volledig in orde voor mij.

Als een paard slaan met een zweep mij zou opwinden, zou men dat dan als een seksuele daad of als een daad van geweld opvatten? Of ligt het op dezelfde lijn als een paard kammen met een borstel? Het enige dat deze twee daden met elkaar gemeen hebben is het paard, de mens en een voorwerp.

Als iemand het er mee eens is naar een race-parcours te gaan en deel te nemen aan een autorace, kan dit gevaarlijk zijn maar er is dan een wederzijdse toestemming om hieraan deel te nemen en men kent de gevaren. Dit is een compleet ander gegeven dan te worden gekidnapped en tegen een levensgevaarlijke snelheid over een snelweg gereden te worden door een jaloerse ex-vriend die je probeert te terroriseren. De enige dingen die deze gemeen hebben is een persoon, een passagier en een auto. Mijn standpunt hieromtrent is er één dat tientallen jaren reeds is ingenomen door de feministische beweging en waarvan ik denk dat het nog steeds klopt; dat sex en geweld twee verschillende dingen zijn. Sex is wanneer twee volwassenen in toestemming met elkaar een seksuele daad stellen, ongeacht hoe sociaal aanvaardbaar deze daad ook moge zijn. Sexueel geweld is wanneer één persoon een ander verplicht zogenaamde seksuele daden te stellen tegen zijn of haar wil, voor de seksuele bevrediging van de eerste.

Deze vraag handelt over de machtsverhoudingen die je terugvindt binnen activistenkringen en dan vooral op grote protestacties zoals die in Seattle, Quebec en Genua. Sommigen binnen de hedendaagse activisten- en antiglobalisatiebeweging staan kritisch tegenover militante activisten die directe actie gebruiken tegen de staat en grote ondernemingen. Sommigen van hen hebben zelfs bij gelegenheid samengewerkt met de politie zodat mensen met een andere mening gearresteerd konden worden. Uit gesprekken met mensen uit groepen die traditioneel achtergesteld worden (vrouwen, mensen die er anders uitzien, mensen met een handicap...) vinden velen binnen die activistenkringen dezelfde machtsverhoudingen terug die een systeem van privileges en machogedrag tolereren en onderhouden. Met jouw ervaringen in het achterhoofd, wat denk je dan over dit soort van moeilijkheden?

Ann: Het belangrijkste waar ik in geloof is dat de diversiteit binnen onze gemeenschappen betekent dat we moeten beseffen dat een sterke beweging vele verschillende strijdvormen omvat. We moeten deze diversiteit waarderen omdat het langs de ene kant vele verschillende soorten mensen toelaat zich te engageren, maar ook omdat dit de manier is waarop we een sterke beweging kunnen uitbouwen die niet gemakkelijk ingelijfd of vernietigd kan worden. Dit betekent dat degenen die gemotiveerd zijn om alternatieven uit te bouwen zouden moeten aangemoedigd en gesteund worden; hiermee bedoel ik alternatieven zoals voedselcoöpe-

ratieven, communes, werkerscoöperatieven,
muzikanten, kunstenaars, kinderopvangcentra,
woningcoöperatieven enz...

Daarbij komt dat niet iedereen de persoonlijkheid heeft om militant/activist te zijn. Het houdt in dat je bereid bent voor een langere periode de gevangenis in te gaan en dat je bereid bent in een gevaarlijke situatie te leven. Zo is het voor een alleenstaande moeder bijvoorbeeld beter iets anders te doen, dan zich verplicht te voelen tijdens een demonstratie ramen aan diggelen te slaan, in de gevangenis terecht te komen en er een zenuwinzinking aan over te houden.

Als we ons alleen met militante acties bezig houden, dan lopen we op lange termijn het risico dat het systeem rondom ons instort, ons achterlatend zonder alternatieve maatschappij om het te vervangen, zoals dat het geval was in de Sovjetunie. Na de val van het communistisch blok in 1990, had het Russische volk geen alternatieve reeks waarden en organisaties opgebouwd door hun revolutie, dus de westerse kapitalisten kwamen al gauw aangehold om de gaten op te vullen. Langs de andere kant, als beweging, die we ons alleen focussen op het opbouwen van alternatieven, blijven de kapitalisten ondertussen verder de lucht, de grond en het water vervuilen tot er niets meer te ademen, te eten of te drinken is. In andere woorden is er dus wel degelijk een rol voor militanten weggelegd. Historisch gezien heeft de heersende kapitalistische elite nooit haar macht vreedzaam opgegeven. Slechts zelden heeft de macht van morele overtuiging of grote bewegingen hen overtuigd de wapens neer te leggen. Ward Churchill gebruikte overtuigende argumenten in zijn werk 'Pacifism as Pathology' om aan te tonen dat zelfs in historische zaken, gebruikt om pacifistische filosofieën te ondersteunen, het gewapend verzet toch een belangrijke rol speelde. Meer specifiek, de Indiase vrijheidstrijd tegen de Britten was voor een groot deel succesvol doordat vrijheidsbewegingen over heel Afrika het vermogen van de Britse troepen om de Indiase bevolking te onderdrukken al zwaar afgezwakt hadden. In het geval van de Vietnamoorlog was het niet zozeer de Amerikaanse vredesbeweging die de heersende elite ervan overtuigde zich terug te trekken uit Vietnam, dan wel de gewapende strijd van het Vietcong bevrijdingsleger.

Als de beweging zich laat verlammen door geruzie over zaken zoals ‘geweld versus geweldloos’ speelt ze daarmee rechtstreeks in de kaart van de eeuwenoude politietactiek van ‘verdeel en heers’. Er is niets dat de heersende klasse meer plezier doet dan toe te kijken hoe onze bewegingen al hun energie opgebruiken door onder elkaar te discussiëren over tactieken. Het wordt tijd dat we de strijd beginnen te zien in al zijn verschillende grijswaarden en niet in de zwart-witversie die de kapitalisten willen dat we zien.

Zouden er alleen militanten zijn, dan zou het er slechts op aankomen hen en hun steungroepen illegaal te maken en ze gevangen te zetten. Waren er alleen arbeiders, dan zou het er slechts op aankomen hun stakingen en bezettingen illegaal te maken en hen gevangen te zetten. Maar als er een volledige gemeenschap bestaat van arbeiders, muzikanten, kunstenaars, dagopvanghulpers, café's en alternatieve scholen, allen verenigd door gewone principes dan wordt het erg moeilijk voor de kapitalisten om ze allemaal gevangen te zetten. Verscheidenheid betekent dat onze beweging bestaat uit een net van kettingen zodat als er een schakel breekt er direct een andere is om die plaats in te nemen, hiermee het idee verwerpend dat we maar zo sterk zijn als onze zwakste schakel.

Als we tenslotte ook willen voorkomen dat we bestaande machtsstructuren gaan overnemen, moeten onze organisaties heel duidelijk onze idealen weerspiegelen. Als anarchiste geloof ik

dat gedecentraliseerde organisatorische structuren het minst de neiging hebben een klein aantal mensen een groot deel macht te geven waardoor deze hun persoonlijke politiek en ook hun persoonlijke zwakheden op anderen kunnen overdragen. Hoe meer gedecentraliseerd organisaties zijn, hoe minder kans er bestaat dat minderheden geen stem zullen krijgen. Dit steunt op het idee dat onze revolutionaire bewegingen de praktisering van onze alternatieven zouden moeten zijn. In tegenstelling tot de traditionele socialistische centralistische comité's die bol staan van geprivilegeerden die uit zijn op macht, zouden onze bewegingen moeten bestaan uit vele verschillende collectieven met verantwoordelijkheden die op geregelde basis samenkomen om de langetermijnstrategie te bespreken.

Tot slot; wat denk je dat de impact is geweest van jullie acties?

Ann: Ik denk dat er positieve en negatieve gevolgen geweest zijn aan onze acties. Aan de negatieve kant zie ik vooral dat er geen revolutionaire beweging in Canada was die sterk genoeg was om de continuïteit van Direct Action te waarborgen. Uiteraard was het niet ons doel een aantal acties uit te voeren, dan gearresteerd te worden en dan als militante vleugel van Direct Action uit te sterven, wat jammer genoeg wel gebeurde. Sommige mensen brengen als argument aan dat het repressieve optreden van de Canadese politie revolutionair links bang genoeg maakte om niet door te gaan in de nawalmen van ons uitgedoofde vuur, en dat

Bovenstaande tekst is een (licht) herwerkte versie van het meer dan lezenswaardige interview dat de Angry Girrls voor de publikatie van hun eerste nummer (tegen drukkosten verspreid via kraakpanden) hadden met de anarchiste Ann Hansen. Voor het volledige interview of voor meer praktische feministische propaganda kan men steeds terecht bij angry-girrls@eudoramail.com.

Nummer 2 komt eraan!

**-Women in Black – Borstkanker- Abortus in de V.S. -
Premenstrueel syndroom + meer...**
* verkrijgbaar in kraakpanden
of neem contact op: - angry.girls@eudoramail.com
-postbus 80, 3000 leuven 3

Statement voor politiek gevangene

Jeffrey Luers

Jeffrey Luers is een politieke gevangene die een straf van 22 jaar uitzit voor acties waarbij geen enkele vorm van fysieke bedreiging uitging naar iemand, laat staan iemand kwetste. Voordat hij opgesloten werd, was Mr. Luers een zeer geliefd plaatselijk activist in Eugene, Oregon. Hij was gekend bij de ordehandhavers wegens zijn betrokkenheid bij acties ter bescherming van bossen en tegen politiegeweld.

Mr. Luers werd gearresteerd in juni 2000, nadat hij de plaats van een brand bij een ‘Romania’ autohandelaar in Eugene (Oregon) verliet. Hij werd aanvankelijk aangeklaagd met drie klachten van 1° graad brandstichting voor het in brand steken van drie Sport Utility Vehicles (SUV’s) bij een autohandelaar. Later kwamen daar bijkomende aanklachten voor poging tot brandstichting en samenzwering met het doel tot brandstichting bij de Tyree Oil Company bij.

Mr Luers bekent dat hij een daad van eigendomsvernietiging heeft gepleegd bij de Romania autohandelaar. De motivatie die hij opgaf voor deze daad was om de aandacht te vestigen op de mondiale opwarming van de aarde en de milieurampen die dat met zich meebrengt.

Mr Luers nam de nodige voorzorgen om ervoor te zorgen dat niemand gewond kon geraken ten gevolge van zijn acties (een brandexpert en de nachtwaker van Romania bevestigden later op het proces dat het vuur geen enkele bedreiging vormde voor mensen). Hij ontkent elke betrokkenheid bij -of zelfs maar iets te weten van- de poging tot brandstichting bij de Tyree Oil Company. Er werd ook geen tastbaar bewijs voorgelegd dat hem in verband bracht met dit laatstgenoemde voorval. Vingerafdrukken, gevonden op de plaats van de misdaad, kwamen niet overeen met deze van Mr Luers of met deze van zijn medebeklaagde.

Tijdens de loop van zijn proces werden verklaringen afgelegd door de politie en de aanklagende advocaat welke aantonen dat het Mr Luers’ politieke overtuiging was die voor de rechtbank kwam, niet enkel zijn daden. Zijn verdediging heeft succesvol bewezen dat er met de bewijslast werd geknoeid, dat officieren gelogen hebben en dat de aanklager bewijzen gemanipuleerd heeft om een legale huiszoeking te verkrijgen. De verdediging had aanvankelijk de beste kaarten tot de voortijdige dood van Mr. Luers’ hoofdadvocaat Ken Morrow. Dit zorgde ervoor dat de rechter een procedurefout uitsprak met veelbetekenende vertragingen als gevolg, wat de verdediging toeliet te hergroeperen en hun strategie nog eens goed te overdenken.

Misschien het meest frappante, de rechter verwijderde de verklaring van de deskundigheidsgetuige van Mr. Luers enkel omdat hij het niet eens was met de getuigenissen afgelegd door de staat. De deskundige had een uitgebreider en vollediger onderzoek gedaan op de plaats van het misdrijf (waaronder het nemen van foto’s van de uitgebrande wagens, wat de politie niet deed) dan de Eugene Police Department en het Bureau of Alcohol, Tobacco, en Firearms.

In juni 2001 werd Mr. Luers beschuldigd voor 11 van de 13 aanklachten en veroordeeld tot 22 jaar opsluiting. Vallende onder Oregon’s ‘maatregel 11’ mandaat met richtlijnen tot minimale veroordeling, heeft hij niet de mogelijkheid tot voorwaardelijke in vrijheidstelling of vervroegde vrijlating.

De duur van zijn straf is duidelijk onrechtvaardig, in het bijzonder wanneer men ze vergelijkt met de straf die men gewoonlijk geeft aan mensen die veroordeeld worden voor misdaden tegen personen. Bvb. ‘Doodslag 1’ voorziet een straf van 10 jaar, ‘Poging tot Doodslag’ 7 jaar en een half, ‘Verkrachting 1’ 8 jaar en vier maanden. Zonder twijfel, Jeffrey’s straf is volledig buiten proportie voor de misdaad van het in brand steken van drie wagens. Een onderzoeksproject, gesteund door de steungroep van Mr. Luers en de ‘Human Rights Commission of the City Eugene’ hebben deze ongelijkheid bekend gemaakt en hebben de Commissie ertoe aangezet het statement te ondertekenen dat in vraag stelt in hoeverre Luers politieke overtuiging meespeelde in het proces.

Luers heeft een straf gekregen welke een signaal moest geven aan milieuactivisten en activisten die strijden voor sociale rechtvaardigheid dat zelfs een symbolische daad waarbij eigendom wordt vernield nu gelijkgeschakeld wordt met terrorisme en zwaarder bestraft wordt dan vele misdaden gepleegd tegen personen. Sedert zijn opsluiting is Luers door de FBI en door de reguliere pers bestempeld als ‘eco-terrorist’. Deze omschrijving werd gebruikt door de Oregon Department of Corrections om te rechtvaardigen waarom Luers onder Security Threat Group werd geplaatst, een aanduiding die vooral gebruikt wordt voor bendeleden.

Tijdens deze moeilijke tijden moeten we ervoor ijveren om zeker te zijn dat de basisrechten van de mens voor iedereen gelijk beschermd en gerespecteerd worden. We mogen de criminalisering van andersdenkenden en de repressie tegen activisten niet aanvaarden, zelfs indien we niet akkoord gaan met hun tactieken.

Mr. Luers is een oprechte jonge man en heeft de samenleving enorm veel te bieden. Wij vinden dat het onrechtvaardig is om hem nog langer op te sluiten, tijdens de meest kostbare jaren van zijn leven. Hij heeft verklaard dat, wanneer hij vrijgelaten wordt, hij zich actief zal blijven inzetten met de bedoeling het leefmilieu te beschermen, maar dat hij activiteiten zou vermijden die hem terug naar de gevangenis kunnen leiden.

Met het oog op Luers’ uitgesproken politieke overtuiging en de ongewoon lange duur van zijn straf, erkennen wij hem als politieke gevangene. Wij ondersteunen ook dat hij in hoger beroep gaat, en dringen aan op een herziening van zijn vonnis om een strafvermindering te bekomen.

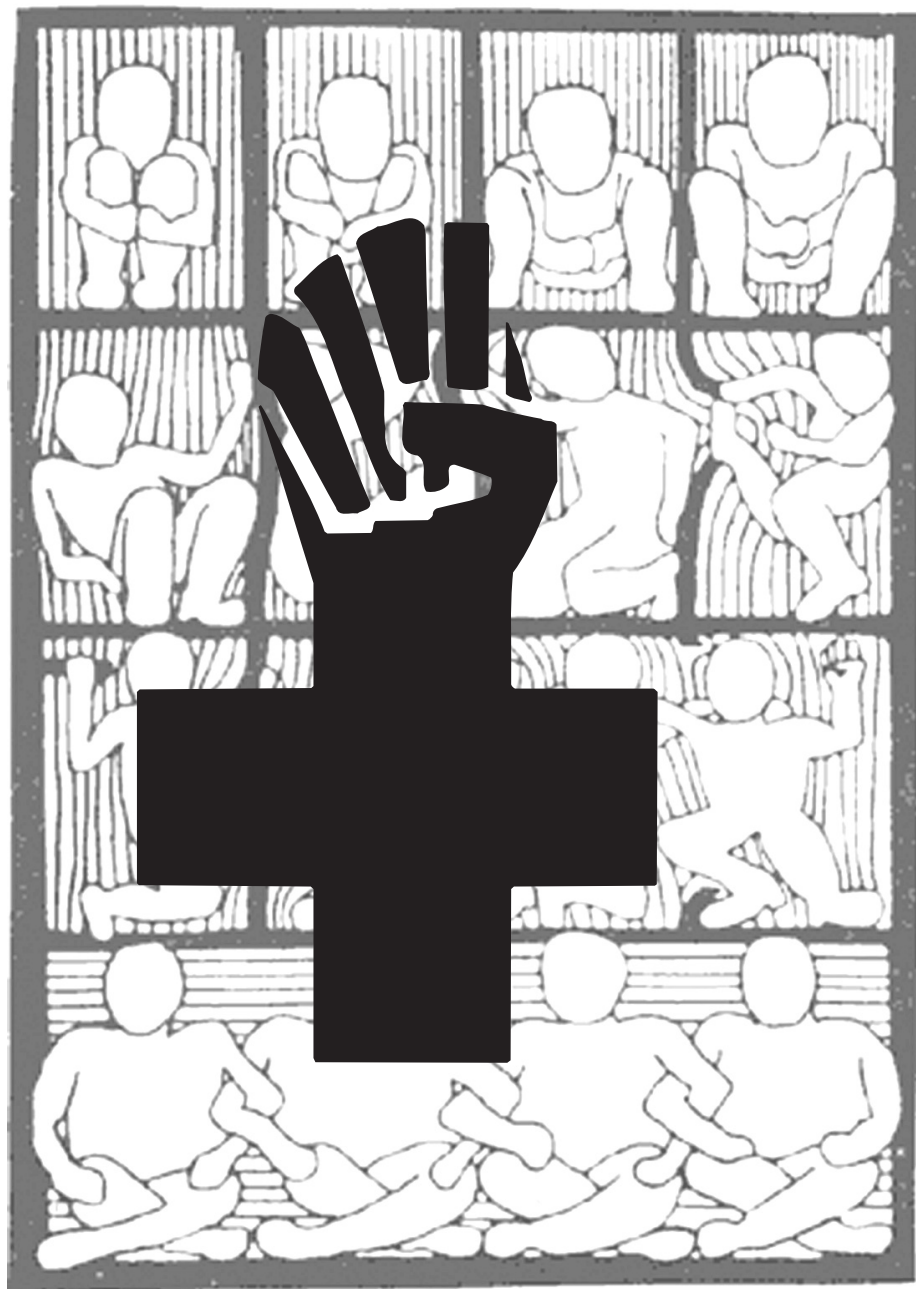
Wij roepen op om dit statement voor Jeff ‘Free’ Luers te onderschrijven. Dit statement is geschreven door de steungroep voor deze politieke gevangene. ABC-Gent vertaalden het in het Nederlands.

Als je dit statement wil onderschrijven, contacteer hen dan op breakthechains02@yahoo.com. Onderteken de steunbrief voor Jeff Luers.

Overweeg aub om dit statement voor de politiek gevangene uit Oregon Jeff “Free” Luers te onderschrijven. De bedoeling van het statement is de aandacht te vestigen op de zaak van Luers en om zijn aangetekende beroep positief te beïnvloeden.

Meer info op www.freefreenow.org of contacteer breakthechains02@yahoo.com of freefreenow@mutualaid.org

Anarchist Black Cross

Steun nodig voor

Cassidy Wheeler

Cassidy Wheeler is een jonge Amerikaanse anarchist van 22 jaar die in Oregon, V.S. een gevangenisstraf van acht en een half jaar moet uitzitten voor... diefstal van een paar kousen in een supermarkt!

Deze onwerkelijke gevangenisstraf is het gevolg van de toepassing van de in 1994 in Oregon ingevoerde ‘Ballot measure 11’, nog zo’n ‘Tough on crime’-wet die zware minimumstraffen verplicht stelt voor een hele reeks misdrijven, ook voor minderjarigen, en ook al gaat het om een eerste misdrijf. Ondanks de kritieken over de hardvochtigheid ervan en het argument dat het hier om ‘wrede en ongebruikelijke bestraffing’ gaat, bleef de wet behouden.

Cassidy gelooft dat zijn strenge straf ook te maken heeft met zijn politieke overtuigingen en activiteiten, en vraagt de anarchistische gemeenschap om steun tijdens zijn gevangenschap.

En die steun is meer dan nodig. Cassidy moet het in de gevangenis opnemen tegen een zeer vijandige omgeving. Zo werd hij een tijd geleden aangevallen door twee bewakers en enkele medegevangenen. Eén van de bewakers, een notoire racist, plaatste hem in eenzame opsluiting, en gaf hem, zonder enige reden, een boete van 500\$. Verder liet hij een neonazibende in de gevangenis toe om al zijn spullen in zijn cel kapot te maken en te stelen (eten, toiletgerief, postzegels, enveloppen,...). Toen hij ook doodsb bedreigingen kreeg van de nazi’s, vroeg hij zijn overplaatsing. Pas nadat een campagne door kameraden buiten werd opgezet, kreeg hij eind januari van dit jaar zijn transfer naar de Two Rivers Correctional Institution in Umatilla, Oregon.

Cassidy heeft onze steun meer dan nodig. Je kan hem schrijven:

Cassidy Wheeler #14282456
TRCI - 82911 Beach Access Road - Umatilla, OR 97882 - USA

En financiële steun kan gestuurd worden naar:

Cassidy Wheeler - c/o Chantel Guidry
PO Box 1483 - Lawrence, KS 66044 - USA

Europees arrestatiebevel in de praktijk

De ‘zaak’ Moreno-García

Op dinsdag 16 maart werd het Baskische echtpaar Raket García en Luis Moreno in ons land opgepakt in het kader van een uitleveringsverzoek van de Spaanse Justitie. Zij worden beschuldigd van ‘lidmaatschap van een gewapende bende’. Het is al voor de derde keer dat Spanje probeert hun uitlevering te vorderen. Eerder gebeurde dit in juni 1993 en in januari 1996. De Basken waren namelijk met hun zoontje Arratz naar België gevlucht, toen ze vaststelden dat de Guardia Civil een inval gedaan had in hun woonst en talloze ‘verdachten’ had opgepakt. Ze vluchtten omdat ze vreesden voor mogelijke folteringen. Bovendien wacht hen sowieso in Spanje een drie- tot viertal jaren voorarrest, vooraleer zij voor een rechtbank verschijnen. De nieuwe poging van de Spaanse staat om Luis Moreno en Raket Garcia te laten uitleveren kwam er niet omdat er nu concreet bewijsmateriaal zou zijn tegen het echtpaar. Eerdere pogingen werden door de Belgische justitie afgewezen. Deze jongste poging komt er na de wet van 19 december 2003 die het Europees aanhoudingsmandaat in Belgische wetgeving omzet.

In Spanje wordt men algauw beschuldigd van ‘lidmaatschap van een gewapende bende’. Daderschap, medeplichtigheid en sympathie voor ETA of zelfs maar voor de Baskische onafhankelijkheid worden door de Spaanse autoriteiten lichtzinnig verward. De concrete aantijgingen in het geval Moreno-García betreffen het herbergen van vermeende ETA-leden. Die beschuldiging is echter gebaseerd op verklaringen die de Spaanse staat ontlokte aan Juan Ramón Rojo, die bekentnissen aflegde. Rojo deed zijn verklaringen echter na foltering, zo stelde de Spaanse gerechtsarts vast. Amnesty International rapporteerde deze feiten en ze werden ook geciteerd in een verslag van een Bijzondere Verslaggever van de Verenigde Naties. De Spaanse autoriteiten ontkenden dit aanvankelijk ten stelligste, maar moesten tenslotte toegeven dat zij de vertegenwoordigers van de Verenigde Naties hadden voorgelogen. Internationaal erkende rechtsnormen verbieden verklaringen die na foltering werden afgelegd in aanmerking te nemen voor gerechtelijke procedures. Het dossier Moreno-García is met andere woorden vederlicht!

Europees arrestatiebevel

Dit heeft de Spaanse overheid er niet van weerhouden om de Belgische autoriteiten de uitlevering te vragen. Dat gebeurde in juni van 1993. Het echtpaar vroeg en kreeg de status van kandidaat-politiek vluchteling. Daardoor werden ze, na zeven maanden hechtenis terug op vrije voet gesteld. De uitleveringsprocedure viel stil. Na de afwijzing van de status van politiek vluchteling en een tweede uitleveringsverzoek in 1996 besloot de Belgische regering tegen het advies van de Raadkamer in om het echtpaar uit te leveren. De Raad van State verhinderde dit omdat het duidelijk om een politiek misdrijf ging, waarvoor de Belgische wet geen uitlevering toelaat. Onder diplomatieke druk van Spanje en onder meer in het kielzog van het ‘antiterrorisme’-offensief van de Amerikaanse president Georges Bush werden op Europees niveau stappen gezet om de samenwerking op vlak van justitie te versoepelen. Dit mondde uit in het ‘Europees aanhoudingsbevel’. Op grond daarvan werd een derde verzoek ingediend om het echtpaar Moreno-García te laten uitleveren. De onderzoeksrechter stelde vast dat dit verzoek niet rechtsgeldig was. De Belgische wet inzake het ‘Europees aanhoudingsbevel staat geen uitlevering toe voor verjaarde feiten en voor oude aanvragen. Raket García en Luis Moreno hebben inmiddels echter de Belgische nationaliteit gevraagd én gekregen. Ze werken hier, hun zoon is inmiddels zeventien en loopt hier school. Zou het kunnen dat het Ministerie van Binnenlandse Zaken de Belgische nationaliteit heeft toegestaan aan bekende terroristen?

Mensenrechten en politieke situatie in Spanje

Als Luis Moreno en Raket García worden uitgeleverd, riskeren zij te worden gefolterd. Mensenrechtenorganisaties uit Spanje menen dat foltering een systematische praktijk is tijdens de ‘incommunicado’-aanhouding die door een zeer recente wetwijziging tot 13 dagen kan volgehouden worden. De Bijzondere Verslaggever van de Verenigde Naties, de heer Theo van Boven meent in ieder geval dat foltering in dergelijke gevallen méér dan incidenteel voorkomt, en dat het systeem van de ‘incommunicado’-aanhouding dit ook begunstigt. Hij pleit dan ook voor de afschaffing van dit systeem. Van Boven plaatst ook kanttekeningen bij het wederrechtelijke spreidingsbeleid dat de Spaanse gevangen isoleert van hun families, maar ook de rechten van de verdediging in gevaar brengt. Mensenrechtenorganisaties die systematische foltering aanklagen worden nu voor de rechtbank gedaagd wegens het ‘ondermijnen van de democratische instellingen’.

2004: zelfde dossier, derde poging

In volle Spaanse verkiezingscampagne formuleerde de onderzoeksrechter van de Audiencia Nacional opnieuw een vraag tot uitlevering namens Spanje. Hiervoor beroept ze zich nu op de wet van 19 december 2003, met een dossier dat geen enkel nieuw element bevat. Op zondag 14 maart legde premier Verhofstadt in het VRT-programma De Zevende Dag een verklaring af waarin hij bevestigde dat de regering zich niet zal verzetten tegen een gerechtelijke beslissing om het echtpaar uit te leveren aan het Spaanse gerecht. Alles lijkt uit te wijzen dat het dossier op dictaat van de premier himself geactiveerd werd. Nadat het verzoek hier maanden in alle stilte ergens was blijven hangen, werd het echtpaar op dinsdag 16 maart –zo goed als daags na het gespieerde tv-optreden van de premier- aangehouden en kort verhoord. De bevoegde Brusselse onderzoeksrechter wees het Spaanse uitleveringsverzoek af omdat de strafvordering voor de feiten sowieso verjaard is. Het federaal parket tekende evenwel beroep. De Kamer van Inbeschuldigingstelling zal zich binnen de 15 dagen over het beroep uitspreken. Het echtpaar verscheen op 23 maart voor de KI. Uitspraak dinsdag 30 maart.

Hen steunen kan je door massaal te schrijven of te mailen naar de Minister van justitie (info@just.fgov.be). Voor meer info: solidarluisraket@hotmail.com

Interview: Fien

Brief van Joaquín Garcés Villacampa

Hieronder de vertaling van een brief van Joaquín Garcés Villacampa die we recent ontvingen. Joaquín, 43 jaar oud, CNT-lid (net als zijn vader en grootvader), is één van de anarchistenvan die in september van vorig jaar werd gearresteerd in Barcelona, samen met zijn kamerad(inn)en Càrol, Rafaël, Igor, Teodoro en Roger(zie vorige berichten).

Groeten kamerad(inn)en!

Allereerst, een broederlijke, anarchistische en rebelse omhelzing voor jullie en voor allen die zowel binnen als buiten de muren van alle gevangenissen ter wereld zich verzetten tegen de druk van het roofzuchtige kapitalistische Imperium en van het eenheidsdenken dat ze ons trachten op te dringen. Ook vraag ik excuses omdat ik schrijf in het Spaans, maar ik vrees dat mijn Engels zo slecht is, net zoals mijn Frans, dat, indien ik in één van die twee talen zou schrijven, het onvertaalbaar zal zijn. Ook moet ik jullie brief nog beantwoorden die jullie naar Aranjuez hadden gestuurd. Ik had nog maar net mijn hongerstaking beëindigd, die het me mogelijk maakte buiten te gaan, maar ik was nog zeer zwak, en toen ik buiten praatte met een goede vriend en kameraad, zei die dat hij het had gevraagd voor mij. Mijn situatie was er dan één van een voortvluchtige. Ik doe het dan nu maar, na jullie mooie en solidaire postkaart te hebben ontvangen, mijn excuses voor het niet eerder te hebben gedaan.*

Over zowel mijn kamerad(inn)en opgesloten in Barcelona als over mezelf kan ik zeggen dat we ons in goede gezondheid en geestesgesteldheid bevinden. En hoewel sinds de arrestatie de eerste maatregel die ze namen onze verspreiding over verschillende gevangenissen was, blijven we met elkaar in contact in de mate dat de briefwisseling dat toelaat. Sterk verbonden, en standvastig in onze overtuigingen. In onze huidige situatie is het enige wat verandert is de structuur van de repressie, die veel zichtbaarder, veel duidelijker geworden is. Iets wat onze verlangens naar vrijheid, gelijkheid en onze liefde voor de Idee alleen maar kan versterken. Als onze eigen geesteskracht niet voldoende zou zijn, zien we ons nog versterkt door dat wat ons zoveel kamerad(inn)en en vriend(inn)en uit heel de wereld geven. Sinds ze ons gevangen namen, en gegeven de traagheid van de post en de gecontroleerde communicaties, worden we ervan op de hoogte gehouden; onophoudelijk waren er allerlei protesten, acties en activiteiten in solidariteit. Dat is iets wat ons niet allen veel kracht gaf, maar ons ook zeer trots maakte op onze kamerad(inn)en.

Onze situatie is niet veel veranderd sinds dedetentie. De beschuldigingen zijn, zoals jullie weten, ernstig en we koesteren geen valse hoop voorlopige vrijheid te kunnen krijgen. Het vooronderzoek gaat verder in het geheim in de Audiencia Nacional, die atypische rechtbank die werd opgericht als opvolger van de rechtbank van Openbare Orde onder Franco, reden waarom ook de advocaten er geen toegang tot hebben. De zaken zijn sindsdien weinig veranderd. Antiterroristische Wet voor specifieke doeleinden. Penitentiair regime FIES waarvan de wettelijkheid meer dan twijfelachtig is... Dat is de democratie die zovelen aanhalen. Natuurlijk is die heel veel verschillend van onze verlangens en dromen, waarvan we niet alleen weten dat we ze werkelijkheid zullen zien worden, maar die zich iedere dag en op vele plaatsen concretiseren, het is niet ijdel: de anarchie is onvermijdelijk.

Wij gaan vastberaden en integer met onze moraal van verzet en strijd door. Een strijd die dezelfde is als die van alle antiautoritaire en antikapitalistische geesten. Zoals Càrol het nog niet zo lang geleden zei: “wij vragen geen toestemming om vrij te zijn, we vragen geen vergiffenis om het te zijn”, de vrijheid is een recht van alle mensen en wanneer ze ontkend wordt, moeten we ervoor vechten met minachting voor de surrogaten en bemiddelaar(ster)s. Daarom zijn we opstandelingen, nomaden, rebellen, deserteurs,... van de discipline, m.a.w.: anarchistenvan!

Vele groeten, met al de warmte van mijn hart en mijn beste wensen, GEZONDHEID EN VRIJHEID!

¡HASTA LA VICTORIA!

** Joaquín verwijst hier naar een brief die we hem schreven eind 2002. Hij zat toen nog in de gevangenis van Aranjuez, en had net een lange hongerstaking van meer dan 50 dagen achter de rug. Die hongerstaking voerde hij om zijn overgang naar de derde graad te eisen, en voor de 4 algemene eisen van de gevangenen:*

- einde van de FIES
- einde van de verspreidingen
- vrijheid van alle ongeneeslijk zieke gevangenen
- vrijheid van allen die twintig jaar hebben gezeten.

De ‘derde graad’ is het lichtste gevangenisregime in Spanje dat de gedetineerde voorbereidt en uitzicht geeft op de vrijheid; met verlopen, halve vrijheid, etc. Joaquín had daar meer dan recht op, aangezien hij al meer dan de helft van zijn straf had uitgezeten, meer nog: met de twintig jaar die hij al had gedaan zou hij zelfs volledig vrij gelaten moeten worden. Er werden Joaquín een aantal beloften gedaan, maar uiteindelijk bleef hij in de 2de graad. Toen hem dan toch een verlofpermissie werd gegeven, in het voorjaar van 2003, besloot hij niet meer terug te keren naar de gevangenis. Joaquín dook onder en zette de strijd voort in de clandestiniteit. Tot hij dan op 16 september 2003 opnieuw werd gearresteerd.

WIE OF WAT IS DE NAR?

Mag ik even... mezelf voorstellen:

Hallo, ik ben een schrijversterscollectief, maar sta reeds langer met beide voeten middenin het strijdgewoel. Mijn naam is De Nar en mijn motto is “geen god, geen heerser”. Ik laat mij, qua stijl en vorm, niet inperken door de grenzen van de burgerlijke media. Nog minder moet ik weten van de vele grenzen die de architecten van ‘onze’ kapitalistische, patriarchale samenleving uitzetten om ons binnen de lijntjes te laten lopen. Nationalisten, seksisten en dierenbeulen zullen in mij, alleen een vijand kunnen vinden. Weg ook met de grenzen van het fatsoen, als het gaat om Pims blazen!

Ach, noem mij maar gerust een antikapitalist of een antifascist. Zelf noem ik me liefst een anarchistisch. Voor grond en vrijheid wil ik strijden, mij van het dagelijkse juk bevrijden. Mijn schrijfsels zijn niet meer dan een me-gafoon voor de kreten van de slachtoffersters van de postideologische ratatouille die ons dagelijks de strot wordt ingeduwd. Met jouw steun ga ik op regelmatige basis op zoek naar de betekenis van individuele en collectieve vrijheid, economische en politieke gelijkheid, en internationalistische solidariteit. Dat uw bijdrage in deze zoektocht meer dan welkom is, lijkt me vanzelfsprekend. Dit alles in blijheid, tot het me teveel wordt. Neen, elke arrogante zak geef ik een koekje van eigen deeg en de doorwinterde stalinist en fascist geef ik met één pennentrek de doodsteek. Maar wees gerust, tegenover het wapengeknetter van de heersers ‘on-zer’ wereld neemt mijn geschreven geweld vaak prozaïsche vormen aan.

Oh, ik weet dat u mij weinig geloofwaardigheid gunt, een eeuw van socialistisch verraad en stalinistische perversiteiten laten duidelijk diepe wonden na. Maar ik weiger te kiezen tussen het zelfvoldane nihilisme, de apathie en het zogenaamde reformisme. Groen, geel of rood, het kapitaal omhelst ze allemaal! Laat u dus toch maar eens gaan en neem me vast, lees me, verorber me; en ge zult zien: nog nooit heeft een onafhankelijke gazet zoveel verzet!

Revolutionaire groetjes,
Het schrijversterscollectief De Nar.

De Nar
PB136, 3000 Leuven3
(enkel adres vermelden; geen naam!)
0475/227 365
info@denar.be

Anarchistische Bond
pb 136, 3000 Leuven3
(enkel adres vermelden; geen naam!)
0485/168 362
bond@zelfbeheer.be
www.anarchie.be/bond

Deadlines en verschijning

De uiterste inzenddatum voor inhoudelijke stukken is telkens de 15de van de maan die de publikatie vooraf-gaat. De Nar ligt dan in de eerste week van de maand bij de verdeelpunten of in je bus. Stukken krijgen we het liefst elektronisch aangeleverd, maar op papier in de postbus kan ook.

Distributienetwerk in opbouw!

Ken je mogelijke verdeelpunten of wil je De Nar mee uitdelen op betogingen, in je vriendenkring, culturele centra, cafés, doplokalen, buurthuizen of publieke toiletten, help ons dan bij het verdelen van onze net verachtvoudigde oplage. Je hulp is broodnodig en je verdient er een standbeeld mede op een pleintje naar keuze - na de revolutie welteverstaan :)

Verzending en verdeling

Dankzij donaties is de Nar gratis. Je kunt haar gratis oppikken op één van de verdeelpunten die je bin-nenkort op **www.denar.be** zult vinden. Is er nog geen verdeelpunt in je buurt, contacteer ons. Wil je De Nar thuisgestuurd krijgen, dan blijft De Nar weliswaar gratis, maar rekenen we je wel ver-zendkosten aan (zegels, enveloppen, etiketten) omdat verzending ons handenvol geld kost. Makkelijk is een maandelijkse vaste opdracht. Dat kost je dan 1 pEuro per maand. Omdat posttarieven ons de ruimte laten, is het mogelijk om je voor een vast maandelijks bedrag meerdere exemplaren toe te zenden. Concreet betekent dit dat je dan voor het ontvangen van 2-3 ex. maandelijks 1,5 pEuro overmaakt. Zo kan je zelf vrienden en vriendinnen verblijden met een Nar. Prij-zen per nummer (=per maand) in pEuro:

AANTAL :	België	Europa
1	1	1,5
2 - 3	1,5	2
4 - 9	2	4
10 - 39	3	8
40 - 80	4	17

Betalen doe je op rek.n° **068-2050689-39**. Vermeld dan het aantal ex. die je wil ontvangen. Wanneer je lie-ver de verzendkosten voor meerdere maanden in één keer overmaakt, vermeld dan bovenop het aantal ex. ook de periode: bv. 5 Narren x 12 maand = 24 pEuro. Alles meer beschouwen we als donatie (bedankt!). Is je adres anders dan dit van de rekening: vermelden. We zijn ook nog op zoek naar mensen die De Nar willen verdelen (speel anarchistische sinterklaas in je streek en vriendenkring!), zeker buiten de grote steden: **info@denar.be, 0475/227 365**. Prijzen kunnen veranderen als de port duurder of De

AnarGENDA

GENT

Anarchistische infotheek
Annociadenstraat 16 - 9000 Gent
• Open woensdag van 14u tot 18u en zaterdag 14u tot 17u

Anarchistisch Centrum
Sparrestraat 1a, 9000 Gent – wijk Brugse Poort
• Maandag: Infomania (info-activiteiten; gratis)
• Elke woensdag:volxkeuken + Kanaal A (axie-info; lezingen)
• Elke vrijdag: wereldcafé vanaf 20u

De drie Charels
Leiekaai 318, 9000 Gent
• Elke 2de dinsdag van de maand anti-fakaffee

Palinghuizen
Palinghuizen 144, 9000 Gent bij Westerbe-graafplaats
• Elke donderdag: kafee / info / optre-dens

IVAGO
Staaksenstrat, 9000 Gent
• Elke zondag:volxkeuken
• Elke maandag & woensdag van 14u tot 17u:weggeefwinkel

ANTWERPEN

Experimentele bibliotheek
kafee Den Hopsack, Grote Pieterpotstraat 24, 2000 Antwerpen
• Elke 1ste week van de maand van 20u tot 24u (nooit op zo en ma)

Het Badhuis
Burchtgracht 14, 2000 Antwerpen
• Elke maandag en woensdag: volxkeu-ken vanaf 19u (vrije bijdrage)

Woonwagenbewoners
Olieweg, nabij Hoboken
• Elke vrijdag: volxkeuken vanaf 19u (vrije bijdrage)

BRUGGE

Uitgezonderd
uitgezonderd@lycos.com
PB 715, 8000 Brugge
(geen naamsvermelding)
• elke 1ste zaterdag v/d maand: volks-keuken, (vooraf) infotheek van 17u tot 19u
• andere weekends infotheek op zondag van 14u tot 17u
• elke 3de zaterdag v/d maand: volks-keuken met optredens, film of info in Zandberg (Daverlopark - Assebroek)

LEUVEN

Villa Skwattus Dei
Schapenstraat 29, 3000 Leuven
sociaalcentrum@hotmail.com
• elke maandag: Tapasbar vanaf 19u (vrije bijdrage)
• elke woensdag volxkeuken vanaf 18.30u (vrij bijdrage)
• volxkeuken vanaf 18u (vrije bijdrage)

LOUVAIN-LA-NEUVE

Squat Zone Okupée 111
rue de la Baraque 111, Louvain-La-Neuve
squat111@no-log.org
• Elke dinsdag vanaf 21u: Jam Acoustik (gezellig samenzijn, breng zelf mu-ziekinstrumenten mee) met vegetarisch eten
• Dinsdag 6 april, 20u: concert Grzz (elektropunk uit FR) & Dirty Nails (punk-trash-metal)
• Vrijdag 23 april, 20u: concert Chevreuil (FR, experimental/RockInstrumental)
• Vrijdag 30 april: punk concert voor CNT - Les Anges Détraqués (FR) + Miss Helium +guest
• Zaterdag 1 mei: “Ferre du Biereau - journée de soutien au projet ECO-LABUS”

LUIK

Le Chemin Vert
rue du Méry 20, 4000 Luik
• Elke 1ste zaterdag van de maand: Vergadering van de Fratanargroep (www.anarchie.be/fratanar/)

MASSELT

De Zeven Dweren
Koningin Astridlaan 68, Hasselt (tegenover station, naast Vlaams Huis)
• elke Woensdag vanaf 18u vegan volx-keuken
• elke Vrijdag vanaf 17u: kafee van Babel
• doorlopend tot 16 april: foto-expo IMAGES AGAINST WAR
• Vrijdag 9 april: concert La Bomba + Scumluck daarna D n’ B party & chill-out

Reclaim The Streets!
Zaterdag 1 mei
(vertrek aan De Zeven Dweren)

STANDS GEZOCHT!

Op 13-14-15 augustus worden in Leu-ven de stinkende walmen der com-mercialiteit verjaagd door het Boycot Marktrock festival. Dit valt samen met de 4de verjaardag van kraakpand Villa Squattus Dei. Dit jaar willen we de inhoud weer wat meer op de voorgrond plaatsen, en daarom nodigen we een aantal sociaal actieve verenigingen uit hun ding te doen, van stands en videos tot briefschrijf-acties.

Mail voor info naar nojusticenopeace78@yahoo.co.uk of bel 0484/162 449.

De Nar 183 – pagina 12